

Udviklingen mellem boligejernes ønsker om at optage 20-årige mixlån sammenholdt med ønsket om 30-årige mixlån har også været ganske bemærkelsesværdig. Realkreditrådet har oplyst, at de 20-årige mixlån er på vej ud af markedet, idet disse lån i 1990 udgjorde 47 pct., mens de i 1992 kun udgjorde 12 pct. Heroverfor står, at 30-årige mixlån i 1990 udgjorde 53 pct., mens de i 1992 udgjorde 88 pct. Dette viser, at afdragenes størrelse spiller en stor rolle. Da afdrag jo er nettoboligudgifter, vil besparelsen på et realkreditlån på 800.000 kr. udgøre 11.200 kr. det første år. Boligejernes økonomi er med alle de forskellige regeringsindgreb gennem de sidste år blevet så anstrengt, at en lettelse på ca. 1.000 kr. pr. måned er det, der skal til for at få økonomien til at hænge sammen. Derfor er der ingen grund til, at man fra politisk hold skal tvinge boligejerne til at optage de dyrere 20-årige lån.

Fremskridtspartiet ville have stillet ændringsforslag om, hvorvidt mælkekvoter skulle være omfattet af pantets værdi, men det problem synes at være løst på en midlertidig måde rent administrativt. Det er imidlertid ikke nok. Der må en permanent løsning til, og Fremskridtspartiet går ud fra, at regeringen vil tage initiativ til, at de nødvendige ændringsforslag både til tinglysningsloven og til realkreditloven bliver fremsat til efteråret.

Et tredje mindretal (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de under nr. 4, 7, 8, 10 og 11 stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder ikke, at lovforslaget angiver en klar målsætning for udviklingen i realkreditsystemet. Hvis man ønsker at følge en strategi om trinvis liberalisering, som kan have meget for sig, må man af hensyn til brugerne kunne fastlægge såvel endemål som tidshorisont og kunne skitsere, hvilke trin der skal gennemløbes. Det foreliggende lovforslag rummer ingen af delene, men fører i stedet til lidt spredte og tilfældige ændringer i realkreditsystemet.

Mindretallet vil stemme for lovforslaget, da det på flere punkter rummer fornuftige lempelser, som kan gavne beskæftigelsen i den nuværende vanskelige situation med stor ledighed, men regeringen bør meget snart beslutte sig og præcisere en egentlig politik for realkreditten,

hvis lånere og realkreditinstitutter skal kunne disponere rationelt og langsigtet.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *boligministeren*, tiltrådt af et flertal (S, KF, V, CD og KRF):

1) Nr. 1 affattes således:

»1. I § 25, stk. 1, udgår »§ 26, stk. 5«, og i stedet indsættes: »§ 26, stk. 5 og 6, og § 27, stk. 5 og 6.«

Af et mindretal (FP):

2) Nr. 2 affattes således:

»2. § 25, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Lån efter § 26, stk. 6, og § 27, stk. 6, skal ydes, så de ikke afdrages langsommere end et lån, der består af 60 pct. annuitetslån og 40 pct. serielån.«

Af *boligministeren*, tiltrådt af et flertal (S, KF, V, CD og KRF):

3) Nr. 2 udgår, og i nr. 3 affattes den indledende tekst således:

»§ 25, stk. 2, affattes således:«

Den under nr. 3 nævnte konsekvens udgår.

Af *boligministeren*, tiltrådt af et flertal (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF):

4) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 26, stk. 5, affattes 3. pkt. således:

»Til indfrielse af realkreditlån, ydet som indekslån, kan ydes indekslån med en restløbetid svarende til det indfrieede lån.«

Af et mindretal (FP):

5) I den under nr. 6 foreslåede affattelse af § 26, stk. 6, ændres »60 pct.« til: »80 pct.«

6) I den under nr. 6 foreslåede affattelse af § 26, stk. 6, ændres »20 år« til: »30 år«.

Af *boligministeren*, tiltrådt af et flertal (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF):